

Sygn. akt VI GC 116/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

**Protokolant: st. sekr. sądowy Halina Ramska**

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: S. S.

przeciwko : J. C. (1) oraz (...) CENTRUM Spółka z o.o. w Ś.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych J. C. (1) oraz (...) CENTRUM Sp. z o.o. w Ś. solidarnie na rzecz powoda S. S. kwotę 57.249 zł. (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwieście czterdzieści dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego J. C. (1) na rzecz powoda S. S. dalszą kwotę 93.166,32 zł. (dziewięćdziesiąt trzy tysiące sto sześćdziesiąt sześć złotych trzydzieści dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę ustawowych odsetek od kwoty 57.249 zł. od dnia 31 października 2013 r. do dnia 27 lutego 2014 r.,
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie w stosunku do pozwanego (...) CENTRUM Sp. z o.o. w Ś.,
4. zasądza od pozwanych (...) Sp. z o.o. w Ś. solidarnie na rzecz powoda S. S. kwotę 1.989,90 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu,
5. zasądza od pozwanego J. C. (1) na rzecz powoda S. S. kwotę 9.148,10 zł. tytułem zwrotu dalszych kosztów procesu,
6. zarządza zwrot powodowi S. S. kwoty 4.400 zł. (cztery tysiące czterysta złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na koszt stawiennictwa świadków i opinię biegłego,
7. wyrokowi w punkcie 1, 2, 4 i 5 w stosunku do pozwanego J. C. (1) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

**Sygn. akt VI GC 116/15**

## UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 czerwca 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód S. S. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych (...) sp. z o.o. w Ś. kwoty 150.415,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, iż zawarł z pozwanym J. C. (1) umowę o roboty budowlane w siedzibie spółki (...) sp. z o.o. w Ś.. Spółka (...) sp. z o.o. była inwestorem, pozwany J. C. (1) generalnym wykonawcą, a powód podwykonawcą. Powód

wykonał roboty budowlane będące przedmiotem umowy, prace te zostały odebrane. Mimo powyższego powód nie otrzymał za nie zapłaty w kwocie dochodzonej pozwem, która to kwota wynika z faktury VAT nr (...) z dnia 23.10.2013 r. Powód podał, że pozwany J. C. (1) uznał dług jednakże odmówił zapłaty tłumacząc się brakiem otrzymania środków od inwestora. Spółka (...) sp. z o.o. z kolei odmówiła zapłaty wskazując, iż nie została poinformowana o umowie podwykonawstwa zawartej między powodem, a J. C. (1). Niniejsze stanowisko pozwanej spółki jest bezpodstawne, skoro spółka ta wpłaciła na rzecz powoda kwotę 135 000 zł częściowo stanowiącą zaliczkę na w/w roboty. Wskazując podstawę prawną dochodzonego roszczenia powód naprowadzał, iż żądanie zapłaty dochodzonej kwoty solidarnie od (...) sp. z o.o. znajduje oparcie w treści art. 647<sup>1</sup> k.c.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka (...) sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła zarzut braku legitymacji biernej. Przyznała, że zawarła umowę o wykonanie robót budowlanych z pozwanym J. C. (1), jednak wskazała, iż z treści ww. umowy i aneksu do niej wynika, że J. C. (1) zobowiązał się wykonać przedmiot umowy za pomocą własnych pracowników, nie została powiadomiona, że powód jako podwykonawca ma realizować roboty budowlane, J. C. (1) takich informacji jej nie udzielił, ponieważ w ten sposób naraziłby się na utratę klienta, który mógłby szukać tańszych wykonawców do realizacji prac. Pozwana spółka wskazała, że nie ma wiedzy dlaczego, z jakiego tytułu i w jakiej wysokości istnieje zadłużenie J. C. (1) wobec powoda. Odnosząc się do kwestii płatności dokonanej bezpośrednio na rzecz powoda, spółka wskazała, iż powyższe nie było wyrazem jej świadomości o wykonywaniu jakichkolwiek prac przez powoda tytułem których dochodzi on zapłaty w przedmiotowej sprawie, a czynność ta wynikała z okoliczności zaistniałych po stronie J. C. (1), które skłoniły go do wprowadzenia takich zasad rozliczenia finansowego. Nadto wskazała, że do dnia doręczenia pozwu nie miała wiedzy na temat uzgodnień między wykonawcą a powodem dotyczących sposobu zaliczenia tej wpłaty. Ponadto fakt uiszczenia przez pozwaną spółkę kwoty 130.000,00 zł na rzecz powoda oznacza, iż wynagrodzenie zostało powodowi zapłacone. Powód nie udowodnił faktu istnienia swojego roszczenia, nie przedstawił dowodu, iż faktycznie wykonywał roboty budowlane opisane w pozwie na podstawie umowy zawartej z J. C. (1), nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność łączącego go stosunku cywilnoprawnego z pozwanym J. C. (1), zaznaczając iż umowa cywilnoprawna wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. (...) CENTRUM sp. z o.o. zakwestionowała także istnienie i wysokość roszczenia powoda, podnosząc, iż powód nie udowodnił, iż terminowo i należyście wykonał przedmiot umowy, a nadto, że został on odebrany bez zastrzeżeń. Pozwana podała także, iż przyjmując realizację prac przez powoda (czemu zaprzecza), pozwany nie jest zobowiązany wobec powoda do zapłaty odsetek ustawnych od zobowiązania pieniężnego niespełnionego w terminie przez J. C. (1). Odpowiedź na pozew wniosł także J. C. (1), który uznał powództwo w całości. Pozwany przyznał, iż zawarł z powodem umowę o roboty budowlane, nadto wskazał, że spółka (...) sp. z o.o. jako inwestor została poinformowana o ww. umowie podwykonawczej. Powód wykonał zleczone roboty budowlane zgodnie z umową, a pozwana spółka użytkuje budynek będący przedmiotem umowy.

Pismem procesowym z dnia 14 stycznia 2015 r. powód w ustosunkowaniu się do stanowiska pozwanej spółki wskazał, iż przedmiotową umowę podwykonawczą zawarł na piśmie, a prace nią objęte wykonał należyście i bezusterkowo. Pozwana spółka wiedziała o umowie podwykonawczej i wyraziła na nią zgodę czynną. Dalej naprowadzał, że warunkował zawarcie umowy podwykonawczej z pozwanym J. C. (1), z którym był w stałych stosunkach gospodarczych, spłatą dotychczasowych zobowiązań oraz zaliczkowaniem z tytułu przedmiotowej umowy podwykonawstwa. Pozwana spółka miała pełną świadomość faktu wykonywania umowy przez podwykonawcę - powoda. Płatność dokonana przez pozwaną w dniu 30 lipca 2013r. była wyrazem wyrażenia uprzedniej aktywnej zgody na zawarcie przedmiotowej umowy podwykonawczej. W treści umowy zawartej przez pozwanych nie ma żadnych odniesień do podwykonawców, co wskazuje na okoliczność, iż pozwani nie wyłączyli podwykonawstwa w zakresie głównej umowy.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczas wyrażone stanowiska.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Strony postępowania są przedsiębiorcami. Spółka (...) sp. z o.o. w Ś. zawarła w dniu 20 czerwca 2013 r. z pozwanym J. C. (1) umowę o roboty budowlane nr (...) z dnia 20.06.2013 r. w zakresie przebudowy centrum samochodowego.

Wskazane roboty miały być wykonywane w siedzibie spółki znajdującej się w miejscowości Ś. pod adresem Ś. (...). Przedmiotem prac była w szczególności modernizacja elewacji od strony południowej i zachodniej według wizualizacji z maksymalnym wykorzystaniem istniejącej fasady (§ 2 umowy). Aneksem nr (...) do ww. umowy z dnia 28.08.2013 r. jej strony rozszerzyły zakres prac zleconych J. C. (1).

J. C. (1) część robót będących przedmiotem wskazanej umowy zlecił do wykonania powodowi S. S., zawierając w tym celu w dniu 1 sierpnia 2013 r. umowę nr (...)/ salon (...)/ (...). W ramach przedmiotowej umowy powód zobowiązał się zrealizować roboty budowlane związane z zadaniem inwestycyjnym pn. Montaż i wykonanie fasady Centrum Samochodowego w Ś. (...). W umowie wskazano, że jest ona umową podwykonawczą, a jej przedmiot stanowi część zadania inwestycyjnego pn. przebudowa centrum samochodowego, wykonywanego przez J. C. (1) na rzecz (...) CENTRUM sp. z o.o. na podstawie umowy nr (...) z dnia 20.06.2013 r. (§ 1 umowy podwykonawczej). Strony ustaliły wynagrodzenie powoda za wykonanie umowy na kwotę 156.300,00 zł netto (192.249,00 zł brutto) (§ 11 ust. 1 umowy). Zgodnie z ustalonymi przez strony zasadami rozliczania umowy zapłata miała nastąpić na podstawie faktur VAT płatnych następująco: zaliczka przy podpisaniu umowy w kwocie 41.833,68 zł i pozostała wartość wynagrodzenia z umowy w kwocie 150.415,32 zł w terminie 7 dni od daty sporządzania protokołu odbioru końcowego (§ 12 umowy).

W dniu 30 lipca 2013 r. powód otrzymał od (...) CENTRUM sp. z o.o. wpłatę w kwocie 135.000,00 zł tytułem „przedpłaty do faktury za elewację w Ś. (...)”. Pozwany J. C. (1) pismem z dnia 31 lipca 2013 r. zwrócił się do powoda, aby ten wpłatę otrzymaną od (...) CENTRUM sp. z o.o. zaksięgował na poczet należności wynikających z faktur VAT nr: (...), (...) oraz (...) w łącznej wysokości 93.166,32 zł, a pozostałą sumę tj. 41.833,68 zł zaksięgował na poczet zaliczki na wykonanie fasady C. S. w Ś. (...). Stosując się do powyższego powód w dniu 2 sierpnia 2013 r. wystawił pozwanemu J. C. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 41.833,68 zł tytułem zaliczki na wykonanie fasady C. S. w Ś. (...). W wymienionej fakturze podał, iż kwota została zapłacona.

Powód wykonał zlecone mu prace w całości, zgodnie z umową zawartą z J. C. (1). Prace te zostały odebrane, co znalazło odzwierciedlenie w protokole odbioru z dnia 23 października 2013 r. sporządzonego przez powoda i J. C. (1). Pracownicy powoda w trakcie wykonywania prac nosili ubrania robocze z logiem firmy powoda, przed budynkiem w którym wykonywano roboty powód zostawiał swój samochód na którym również było umieszczone oznaczenie jego firmy.

W dniu 23 października 2013 r. powód wystawił pozwanemu J. C. (1) z tytułu wykonanych prac fakturę VAT nr (...) na kwotę 150.414,32 zł z terminem zapłaty na dzień 30 października 2013 r. W wymienionej fakturze wskazał, że obejmuje ona należności z tytułu montażu i wykonania fasady C. S. w Ś. (...), przy czym dodał, iż ogólna suma należności z powyższego tytułu w wysokości 192.249,00 zł została pomniejszona o kwotę 41.833,68 zł tytułem zaliczki na wykonanie fasady, która to zaliczka objęta została zapłaconą fakturą VAT nr (...). Powyższe dało finalnie sumę 150.414,32 zł.

Pismem z dnia 13 lutego 2014 r. powód wezwał pozwaną spółkę (...) sp. z o.o. do zapłaty kwoty wynikającej z faktury VAT nr (...) podając, że żądanie to jest uzasadnione treścią art. 647<sup>1</sup> k.c. Powyższe wezwanie do wiadomości otrzymał także J. C. (1). Pozwana spółka ustosunkowując się do wezwania, pismem z dnia 28 lutego 2014 r. odmówiła zapłaty powołując się w tym zakresie na okoliczność, iż nie została poinformowana o umowie podwykonawstwa zawartej między powodem a J. C. (1).

Pismem z dnia 25 kwietnia 2014 r. pozwany J. C. (1) w odpowiedzi na wystosowane przez powoda wezwanie do zapłaty kwoty 150.414,32 zł z tytułu faktury VAT nr (...) oświadczył, iż nie jest w stanie zapłacić wymienionej należności z uwagi na brak zapłaty przez (...) CENTRUM sp. z o.o. należności jego rzecz z tytułu realizowanej umowy o roboty budowlane. Jednocześnie ww. pozwany potwierdził, że powód wykonał na rzecz spółki (...) sp. z o.o. szereg prac budowlanych polegających na przygotowaniu konstrukcji, szkielet oraz ich montażu i malowaniu w siedzibie inwestora. Pozwany wskazał, że wartość umowy należy pomniejszyć o kwotę zapłaconej przez inwestora bezpośrednio na rzecz powoda zaliczki w wysokości 41.833,68 zł brutto, co daje kwotę dochodzoną w wezwaniu do zapłaty. Jednocześnie

J. C. (1) oświadczył, iż umowa została wykonana przez powoda prawidłowo, bezusterkowo i w terminach ustalonych między stronami.

( **dowód** : odpisy z CEIDG powoda (k. 28) i pozwanego J. C. (1) (29), odpis z KRS spółki (...) sp. z o.o. (k. 30-33), podwykonawcze rozliczenie zlecenia z dnia 23.10.2013 r. (k. 9-10), potwierdzenie wpłaty kwoty 135.000,00 zł (k. 14), pismo J. C. (1) z dnia 31.07.2013 r. (k. 13), faktura VAT nr (...) na kwotę 41.833,68 zł (k. 11), faktura VAT nr (...) na kwotę 150.414,32 zł (k. 12), protokół kontroli Państwowej Inspekcji Pracy (k. 15-19), pismo J. C. (1) z dnia 25.04.2014 r. (k. 27), wezwanie do zapłaty z dnia 13.02.2014 r. (k. 36-37), pismo powoda z dnia 07.03.2014 r. (k. 34-35), dokumentacja fotograficzna (k. 38), umowa na wykonanie robót budowlanych nr (...) z dnia 20.06.2013 r. wraz z aneksem nr (...) (k. 89-93), pismo (...) CENTRUM sp. z o.o. z dnia 28.02.2013 r. wraz z dowodem nadania (k. 94), e-mail (...) CENTRUM sp. z o.o. do J. C. (1) z dnia 10.07.2013 r. (k. 95), umowa nr (...)/ salon (...)/ (...) wraz z ofertą i kartą gwarancyjną (k. 127-146), zeznania świadka R. G. (złożone na rozprawie w dniu 10.06.2015 r.), zeznania świadka B. S. (złożone na rozprawie w dniu 10.06.2015 r.), zeznania powoda (złożone na rozprawie w dniu 10.06.2015 r.), protokół odbioru robót z dnia 23.10.2013 r. (k. 145-146).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów powołanych powyżej w zakresie odzwierciedlonym w tych ustaleniach, uznając dowody te za wiarygodne jako tworzące spójną i logiczną całość.

Za wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów oraz dokumentację fotograficzną przedłożone przez strony. Sąd ocenił je jako rzetelne i pozostające w zbieżności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, analogicznie jak zeznania świadków R. G. i B. S. oraz powoda S. S..

Sąd pominął dowód z opinii biegłego wnioskowany przez powoda jako zbędny dla rozstrzygnięcia, fakt prawidłowego i terminowego wykonania zakresu umownego wynikał z protokołu odbioru robót budowlanych z dnia 23 października 2013r. i został również przyznany przez drugiego z pozwanych J. C. (1). Pozwany (...) CENTRUM sp. z o.o. został wezwany do przedłożenia protokołu odbioru robót budowlanych na podstawie umowy na wykonanie robót budowlanych nr (...) z dnia 20 czerwca 2013r. – nie przedłożył jednak tego dowodu i nie złożył żadnych wyjaśnień. Sąd Sąd wywiódł z tego faktu negatywne dla pozwanej spółki wnioski tj. wykonania powyższej umowy przez pozwanego C. w zakresie robót wykonanych przez podwykonawcę- powoda i ich odbioru przez powoda.

Sąd pominął dowód z zeznań strony pozwanej w zakresie zeznań przedstawiciela pozwanego (...) CENTRUM sp. z o.o. wobec faktu, iż pozwany wzywany na rozprawę celem przesłuchania w charakterze strony pod rygorem pominięcia dowodu z zeznań strony niestawiającej - na wyznaczoną w tym celu rozprawę się nie stawił. (art. 227 k.p.c.).

### **Sąd zważył co następuje:**

Powód roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za wykonane roboty kierowane do pozwanych opierał na wynikającej z art. 647<sup>1</sup> § 5 k.c. solidarnej odpowiedzialności zawierającego umowę z podwykonawcą oraz inwestora i wykonawcy. Jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w tezie do wyroku z 17 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 293/10 (LEX numer 1111016) art. 647<sup>1</sup> § 5 k.c. statuuje ustawową bierną solidarność o charakterze gwarancyjnym w postaci odpowiedzialności ex lege za cudzy dług, co jest odstępstwem od zasady prawa obligacyjnego, zgodnie z którą skuteczność zobowiązań umownych ogranicza się do stron zawartego kontraktu. Zgodnie z art. 647<sup>1</sup> § 3 k.c. do zawarcia przez podwykonawcę umowy z dalszym podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora i wykonawcy. Przepis § 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio. W myśl § 2 zd. 2 powołanego przepisu jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie stanowiskiem, które Sąd w niniejszej sprawie w pełni podziela, zgoda inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą może być wyrażona w dwojaki sposób - bierny (pasywny) oraz czynny (aktywny). Wyrażenie zgody w sposób bierny objawia się brakiem zgłoszenia na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji

dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie. Przyjmuje się fikcję prawną, że inwestor zgodę wyraził. Ponieważ jednak w art. 647<sup>1</sup> k.c. chodzi o odpowiedzialność inwestora za cudzy dług, interes inwestora został zabezpieczony poprzez obowiązek przedstawienia mu stosownej dokumentacji. Przyjmując fikcję wyrażenia w sposób bierny zgody, ustawodawca zakłada, że inwestor zapoznał się, a w każdym razie mógł się zapoznać z tą dokumentacją i ma, bądź powinien posiadać, wiedzę o zakresie robót i wynagrodzeniu uzgodnionym w umowie z podwykonawcą. Drugi sposób wyrażenia zgody (czynny) może przybrać różną formę. Inwestor może wyrażać ją w sposób wyraźny pisemnie bądź ustnie, albo poprzez inne zachowanie, które w sposób dostateczny ujawnia jego wolę (art. 60 k.c.). Może zatem nastąpić to poprzez czynności faktyczne, w sposób dorozumiany, na przykład przez tolerowanie obecności podwykonawcy na placu budowy, odbieranie wykonanych przez niego robót, oraz dokonywanie podobnych czynności. Przepis art. 647<sup>1</sup> § 2 k.c. nie uzależnia odpowiedzialności inwestora od przedłożenia mu dokumentacji, jeśli wyraża w sposób czynny zgodę na udział podwykonawcy w realizacji inwestycji. Może on uzyskać wiedzę o umowie pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą z dowolnego źródła, zarówno przed jej zawarciem, jak i później. Ustawodawca zakłada, że jeżeli inwestor zgodę w sposób czynny wyraża, to wie co robi i nie jest już potrzebny żaden mechanizm obronny (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011 r. III CSK 152/10, LEX nr 1102865, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008 r. III CZP 6/2008, LEX 369669).

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy wskazać należy, że Sąd Okręgowy co do zasady podzielił argumentację strony powodowej, iż J. C. (1) odpowiada za zapłatę należności dochodzonych w przedmiotowym postępowaniu na podstawie zawartej przez strony umowy o roboty budowlane (647 k.c.) a spółka (...) sp. z o.o. jako inwestor na podstawie wyżej powołanego art. 647<sup>1</sup> k.c. W ocenie Sądu zostały spełnione przesłanki wskazane w ww. przepisach, w tym co do faktu wykonania prac i ich zakresu, oraz świadomości spółki (...) sp. z o.o. co do wykonywania tych prac przez powoda.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był wystarczający dla przyjęcia i ustalenia odpowiedzialności pozwanej spółki, a podstawowym dowodem dla powyższego był fakt, iż (...) CENTRUM sp. z o.o. uiszczała przedpłatę na poczet tych właśnie prac bezpośrednio właśnie na rzecz powoda – podwykonawcy w kwocie w kwocie 135.000,00 zł w tytule przelewu wpisując: „przedpłata do faktury za elewację w Ś. (...)”. Powyższe świadczy o okoliczności, iż inwestor posiadał wiedzę i godził się na prowadzenie robót budowlanych przez powoda, czemu właśnie dał wyraz dokonując ww. przedpłaty bezpośrednio na rzecz podwykonawcy. Brak przekonujących i racjonalnych podstaw dla przyjęcia, iż pozwana nie mając wiedzy, iż przedmiotowe roboty będzie wykonywał właśnie podwykonawca – powód – na jego rzecz uiszcza przedpłatę na te roboty, te roboty właśnie wymieniając jako tytuł - podstawę dla dokonywanej przedpłaty. Brak również podstaw dla przyjęcia by spółka z innego tytułu lub na podstawie innych okoliczności dokonała niniejszej wpłaty wobec jednoznacznego określenia w przelewie tytułu. Zresztą spółka ta żadnych innych podstaw i okoliczności nie wskazała, ani nie wykazała, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani żadnych dowodów, a przedstawiciel tej spółki wezwany celem przesłuchania pod rygorem pominięcia nie stawił się na rozprawę, co obligowało Sąd do pominięcia tego dowodu.

Wbrew twierdzeniom pozwanej spółki w sprawie wykazano w sposób właściwy i wystarczający, że powód wykonał prace. O powyższym świadczy protokół odbioru z którego jednoznacznie wynika, iż prace zostały wykonane. Powyższe potwierdza również pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym zeznania świadków. Protokół odbioru został wprawdzie sporządzony pomiędzy powodem, a J. C. (1), jednakże powyższe należy oceniać w świetle odmowy przedłożenia protokołu odbioru przez (...) CENTRUM sp. z o.o. sporządzonego między J. C. (1), a pozwaną spółką w zakresie całej inwestycji. W niniejszej sprawie spółka nie przedłożyła tego dowodu mimo wezwania Sądu pod rygorem oceny odmowy, stąd też Sąd Okręgowy ocenił niniejsze, uznając iż twierdzenia pozwanej spółki w zakresie nienależytego wykonania umowy były gołosłowne i niewykazane. Sąd niniejsze ocenił negatywnie jako nie znajdujące oparcia w rzeczywistym stanie sprawy, stąd też tego zarzutu nie uwzględnił.

J. C. (1) uznał powództwo, a dokumentacja i pozostałe dowody zgromadzone w sprawie potwierdziły zasadność roszczenia powoda. Należy jednak wskazać, iż Sąd zróżnicował zakres odpowiedzialności pozwanych. (...) CENTRUM sp. z o.o. dokonała przedpłaty na prace wykonywane przez powoda w wysokości 135.000,00 zł. Płatność ta została

dokonana tytułem „przedpłaty do faktury za elewację w Ś.(...)”. Sąd Okręgowy w całości uwzględnił powyższą wpłatę na poczet zadłużenia pozwanej spółki względem powoda. Wskazać w tym miejscu należy, iż pismo J. C. (1) z dnia 31 lipca 2013 r. w którym wskazuje on sposób księgowania wskazanej wpłaty należy traktować jako odrębne rozliczenie jedynie pomiędzy powodem , a J. C. (2) , pozostające bez wpływu na sytuację prawną inwestora. Brak bowiem podstaw do przerzucania odpowiedzialności za wewnętrzne rozliczenia między powodem, a J. C. (1) na pozwaną spółkę. Inwestor na poczet robót wykonywanych i wykonanych przez powoda w ramach rozpatrywanej umowy dokonał przedpłaty kwoty 135 000 zł i w tym zakresie z obowiązku zapłaty na rzecz podwykonawcy się zwolnił. Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie 1. orzeczenia zasądził solidarnie od J. C. (1) oraz (...) CENTRUM sp. z o.o. kwotę 57.249,00 zł stanowiącą różnicę między kwotą 192 249, 00 zł ( wartość wykonanych przez powoda robót), a kwotą wpłaconej przedpłaty ( 135 000 zł ) , oddalając powództwo w pozostałym zakresie w stosunku do pozwanej spółki (punkt 3 wyroku).

Od J. C. (1) Sąd zasądził ponadto w punkcie 2. orzeczenia pozostałą należność w wysokości 93.166,32 zł uznając pismo z dnia 31 lipca 2013 r. zawierające wskazanie sposobu księgowania wpłaty w kwocie 135.000,00 zł za wiążące pomiędzy powodem a J. C. (1) określenie sposobu rozliczenia należności pomiędzy nimi. W zakresie roszczenia odsetkowego, Sąd orzekł stosowanie do art. 481 § 1 k.c., przy czym odsetki w stosunku do J. C. (1) zasądził od dnia następnego po dacie wskazanej w fakturze VAT nr (...) .2013 jako termin płatności, natomiast od (...) CENTRUM sp. z o.o. od dnia 28 lutego 2014r. , tj. od daty pisma w którym spółka odmówiła zapłaty. W toku procesu powód nie przedstawił bowiem wezwania jej do zapłaty , stąd brak podstaw dla ustalenia daty wcześniejszej. W tym miejscu wskazać należy, iż terminy płatności należności generalnego wykonawcy i inwestora w związku z różną podstawą odpowiedzialności (umowa i ustawowa odpowiedzialność gwarancyjna) ustalane są odmiennie, w szczególności zaś, terminy płatności oznaczone na fakturach nie odnoszą się do zobowiązania inwestora.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 4. wyroku na zasadzie art. 100 k.p.c. zasądzając je proporcjonalnie do wyniku sprawy, przy uwzględnieniu solidarnej odpowiedzialności za koszty postępowania w zakresie należności zasądzonej solidarnie. Pozostałe koszty postępowania Sąd zasądził na podstawie art. 98 k.p.c. wyłącznie od J. C. (1) (punkt 5 wyroku). Rozliczając niniejsze rachunkowo Sąd przyjął, iż : koszty powoda wyniosły łącznie 11.138 zł ( 7521 zł opłata sądowa, 3617 zł koszty zastępstwa procesowego), koszty pozwanej A. Sp z o.o.- 3617 zł (koszty zastępstwa procesowego) . Łącznie koszty postępowania wyniosły ; 14 755 zł. Proporcja wyniku sprawy pomiędzy w/w stronami wyniosła 38% do 62%, stąd do zwrotu na rzecz powoda pozostawała kwota 1989,90 zł. Tą kwotę Sąd zasądził solidarnie od pozwanych (obu) , a dalsze poniesione przez powoda koszty w wysokości 9 148,10 zł od pozwanego J. C. (1) , który przegrał sprawę w całości. Sąd na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w punkcie 6 wyroku zwrócił na rzecz powoda kwotę 4.400 zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki na wydatki. Wobec uznania powództwa przez pozwanego J. C. (1) Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1,2,4 i 5 rygor natychmiastowej wykonalności, na mocy art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie 7 wyroku.